

„Gazeta Lwowska” z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3cej g. dzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość sędziowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Ekspedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

№ 210.

Wtorek 14. Września 1869

Rok wydania 59.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów 39. — 41. posiedzenia Rady szkolnej krajowej.

I. Rada mianuje: Księdza Juliana Bukowskiego nauczycielem religii dla czterech klas wyższych drugiego gimnazjum w Krakowie.

Pp. Teofila Bajlego i Władysława Lercla nauczycielami gimnazjalnymi w Rzeszowie.

Władysława Maciejowskiego i Józefa Brajera nauczycielami w gimnazjum Samborskiem.

Jana Lenartowicza zastępcę nauczyciela w Tarnowie, nauczycielem gimnazjalnym w Bochni.

Zastępcami nauczycieli:

Pp. Paulina Świącickiego przy gimnazjum akademickim we Lwowie.

Dra Władysława Seredyńskiego i Jana Czerkawskiego, pierwszego w gimnazjum św. Anny w Krakowie, drugiego w gimnazjum w Rzeszowie.

Edmunda Hierzyka przy gimnazjum miejskim w Jasle.

Rada stabilizuje nauczyciela gimn. p. Franciszka Adlofa na nauczycielskiej posadzce.

Na wniosek ordynariatu metropol. ob. łac. we Lwowie nadaje Rada ks. Michałowi Piotrowskiemu posadę tymczasowego katechety przy szkole niższej realnej w Śniatynie.

Rada przenosi:

Prof. Szymona Brzesławskiego z gimnazjum tarnowskiego do gimnazjum w Rzeszowie, i Wincentego Martusiewicza z gimnazjum bocheńskiego do gimnazjum w Tarnowie.

Zastępców nauczycieli: Tomasza Stypkowskiego z Rzeszowa do Tarnopola, Urbanickiego z Tarnopola do 2go gimnazjum we Lwowie, Tomasza Działę z Rzeszowa do Przemyśla i Andrzeja Micka z Brzeżan do gimnazjum św. Anny w Krakowie.

Rada przenosi w stan spoczynku dyrektora szkoły głównej w Brzeżanach p. Jana Kwistka, a mianuje zastępcę dyrektora p. Antoniego Weinerta.

Rada mianuje: Grzegorza Kołomyjca nauczycielem szkoły ludowej w Popielach,

przy szkole państwowej w Białej zaś nauczycielkami: panną Maryę Barańską, Annę Mogilnicką, Leopoldynę Geiselrester i nauczycielem p. Ernesta Ślądziezka.

II. Rada zezwala na otwarcie równorzędnego oddziału piątej klasy w gimnazjum Tarnowskim.

III. Rada dyskutuje i uchwała wypracowany przez komisję projekt o urządzeniu szkół średnich i technicznych w Galicji, i postanawia przesłać go J. E. panu ministrowi oświaty, aby w myśl jego żądania mógł być dotyczący projekt przedłożony sejmowi krajowemu do uchwalenia.

Najjaśniejszy Pan odjechał d. 11. b. m. wieczorem z Wiednia do Ischl.

O posiedzeniach sejmów krajowych w d. 11. b. m. podają dzienniki wiedeńskie następujące wiadomości telegraficzne:

W sejmie styryjskim szef namiestnictwa przedłożył następujące projekta ustaw: projekt ustawy względem szkół realnych, dwa projekta względem przeprowadzenia ogólnej ustawy o szkołach ludowych co się tyczy urzędowania utrzymania i uczęszczania do publicznych szkół ludowych, tudzież uregulowania stosunków prawnych nauczycieli. Wszystkie nowe wybory zatwierdzono z wyjątkiem Konrada Seidl deputowanego z gmin wiejskich powiatu Marburg którego wybór odesłano do wydziału krajowego dla powtórnego sprawozdania.

W sejmie karyntyjskim prezydent krajowy złożył projekta ustaw zapowiedziane na pierwszym posiedzeniu. Preliminarz na rok 1870 i rachunki z r. 1868 odesłano do komisji finansowej, poczem wybrano po 7 członków do 5 stałych komisji.

W sejmie czerniowieckim Andriewicz użalał się, że protokoły nie są prowadzone także w języku rumuńskim i że mowy w tymże języku powiedziane, nie są stenografowane. Prezydujący obiecał temu zaradzić. Baron Alexander Petrino i Alth zaprzeczają prezydującemu prawa do samodzielnego zaradzania temu. Alexander Hormuzaki przemawia za Andriewiczem, który zastrzega sobie postawienie osobnego wniosku. Nowe wybory zatwierdzono, tylko co do wyboru rady konsystorza Schönbatha z grupy gmin wiejskich okręgu wyborczego Gura humora wydział krajowy proponuje unieważnić ten wybór, ponieważ wyborcy nie byli zawiadomieni plakatami i wybór nie odbył się w starostwie powiatowym. Baron Alexander Petrino sprzeciwia się tym motywom i wzywa, aby nie słuchano względów osobistych. Wniosek wydziału przyjęto 11 głosami przeciw 9.

Czytamy w „Prager Ztg.“: „Znakomitsi deputowani z Styryi, Krainy, Gorycy i Gradyski odbyli przed tygodniem zgromadzenie w Lublanie dla porozumienia się co do wspólnego sposobu postępowania w ciągu tegorocznej sesji sejmowej. Ale długie i ożywione debaty, do których konferencya ta dała powód, nie doprowadziły, jak się wyraża „Presse“, do takiego rezultatu, jakiego spodziewali się przywódcy słowiańscy. Zamiast zgodzić się co do głównych punktów, stwierdzali tylko wielkie przeciwieństwo swoich zapatrywań co do drogi, jakaby obrać należało dla urzeczywistnienia marzeń. Podczas gdy jedni z deputowanych, a między tymi cała frakcyja styryjska, chcą pójść za przykładem Czechów i szukać zbawienia w biernym oporze, w usunięciu się co do udziału w radzie państwa, znakomitsi deputowani z Krainy, jedyne kraju, w którym liczebna siła stronictwa mogłaby urzeczywistnić taki projekt, byli temu przeciwni. Bleiweis i jego towarzysze przemawiali za wytrwaniem przy konstytucyi. Spodziewają się, że prędzej lub później żądania ich zostaną urzeczywistnione. Co do tych żądań różnica zdań była mniejszą, niż co do sposobu przyprowadzenia ich do skutku. Wszyscy deputowani zgodzili się, że trzeba domagać się osobnego kraju koronnego Słowenii. Żądanie to ma być postawione w sejmie krainiskim jako wniosek, a w reprezentacyach krajowych Styryi, Gorycy i Gradyski jako rezolucya frakcyji słowiańskiej.“

Przedłożenie rządowe względem wyznaczenia w myśl ustawy z dn. 6. lutego 1869 organów do rozstrzygnięcia, czy przez zamianę gruntów da się osiągnąć lepsze zagospodarowanie, postanawia:

Gdy w myśl §. 9. ustawy z dn. 6. lutego 1869 zdawać się będzie, że zamiana gruntów przeznaczonych na uprawę rolniczą, może przyczynić się do lepszego zagospodarowania posiadłości mających być zamienionemi, tedy polityczna władza powiatowa (w gminach mających własny statut, władza gminna) w której okręgu leży posiadłość pod względem agromicznymi poprawić się mająca, powołana jest do osądzenia i rozstrzygnięcia, czy zamiana gruntów może przyczynić się do lepszego zagospodarowania.

Jeżeli części posiadłości leżą w więcej niż jednym powiecie, ta władza polityczna jest kompetentną, w której okręgu leży zagroda, a w braku tejże główna część posiadłości.

Rozstrzygnięcia żądać może którakolwiek ze stron umawiających się o zamianę.

Władza polityczna ma zbadać urzędownie okoliczności i fakta potrzebne do wydania sądu i rozstrzygnięcia, a w razie potrzeby dla wyjaśnienia sprawy zasięgnąć także opinii specjalistów z udziałem stron.

Przeciwko orzeczeniu władzy powiatowej strony przedsiębiorzące wymianę mogą odwołać się w ciągu dni 14 do namiestnictwa (rządu krajowego), które wyda wyrok w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Jeżeli porozumienie między namiestnictwem (rządem krajowym) a Wydziałem krajowym nie przyjdzie do skutku, natenczas rekurs ma być odrzucony.

Jeżeli Wydział krajowy przyznał polepszenie gospodarstwa, natenczas okoliczność ta ma być wspomniana w motywach odmownego załatwienia rekursu i tylko w tym razie można w ciągu czterech tygodni odwołać się przeciw orzeczeniu drugiej instancyi do ministerstwa rolnictwa.

O konferencyi biskupiej w Fuldzie piszą do katolickiej „Augsburger Postztg.“ co następuje: „Zgromadzeni ksiądzęta kościoła obradują codziennie 7 do 8 godzin. Rezultat obrad nie przechodzi do publiczności. Pomimo to o zachowaniu i usposobieniu da się niejako przytoczyć. Wiecie, że niemieccy biskupi bardzo dobrze poznali się na tem, co katolickim Niemcom jest potrzebne i dla tego kościelne interesy Niemiec na soborze śmiało będą bronione. Do tego atoli podług tutejszych zapatrywań nie należy ani w pierwszej linii, ani w ogóle, definitywa o nieomyślności papieża. Podobne zapatrywanie panuje i w kołach kościelnych niemieckiej Austrii. Również i zapatrywania francuskiego episkopatu, dosyć są znane; mons. Dupanloup był krótko przed zebraniem się w Fuldzie w gościnie u arcybiskupa kolonńskiego.“ — Dnia 5. b. m. celebrował biskup würzburgski w tumie; po przeczytaniu ewangelii miał prezes konferencyi, arcybiskup kolonński, przemowę, w której podniósł wielkie znaczenie zebrać się mającego soboru, „największego wypadku czterech ostatnich wieków“ i wypowiedział niezłomną nadzieję, że w Rzymie zebrać się mający biskupi, pomimo podejrzewań nieprzyjaciół kościoła, którzy w upłynionem półroczu tyle jadu w dziennikach wylali, ważne swe zadanie rozwiążą ku „zbawieniu chrześcijaństwa.“ W końcu wezwał mowca wiernych „do ciągłych modłów o pomyślność soboru, tudzież o połączenie znowu przez nieszczęsną reformacyą rozłączonych członków kościoła.“ — Po południu odprawiono bez udziału biskupów procesyą na Frauenberg, po której powrocie biskup moguncki miał kazanie „o podstawach czczenia Najśw. Maryi Panny.“ — Miasto było w tym dniu przepełnione obcymi, mianowicie mieszkańcami sąsiednich osad.

Ostatnie posiedzenie biskupów odbyło się 6. b. m., poczem ksiądzęta kościoła katolickiego zgromadzili się w grobowcu św. Bonifacego, gdzie odśpiewaniem „Te Deum“ i błogostawieństwem posiedzenia swe zamknęli.

Proboszcz katedralny i jeneralny wikaryusz doktor ksiądz Jan Hasse w Pelplinie, powracając z Fuldy, gdzie zastępował biskupa chełmińskiego, doktora Marwitza, umarł po kilkogodzinnej chorobie w Hanau dnia 8. b. m. o 8½ godzinie z rana, licząc 47 lat wieku. „Kreuz Ztg.“ kończy doniesienie o śmierci tego prałata temi słowy: „Był to mąż bardzo uzdolniony, wierny tak swemu niebieskiemu, jak i ziemskiemu królowi!“

Statystyka klasztorów i zakładów klasztornych w Prusach podług kalendarza Bonifacego, wydawanego przez radcę duchownego Müllera jest następująca: W starych i nowych prowincjach pruskich znajduje się 97 klasztorów męskich z 740 zakonnikami (księżami) i 236 nowicyuszami i braciszkami, ogółem zatem 976 osób. Klasztory te dzielą się na 14 reguł. Najbardziej rozpowszechnionymi są Franciszkanie. Posiadają oni sami 30 klasztorów, w których się miesi 182 księży i 113 nowicyuszów i braciszek. Jezuci mają 14 klasztorów z 123 profesami (ci, którzy śluby zakonne wykonali) i z 10 nowicyuszami i braciszkami. Do blisko z nimi spokrewnionych redemptorystów należą 4 klasztory z 63 członkami. Dominikanie doprowadzili dotąd tylko do 4 klasztorów z 21 członkami. — Znacznie większa liczba jest klasztorów żeńskich w Prusach. Liczą obecnie tychże 736 z 5086 zakonnicami i 861

nowicyuszkami i siostrami niższego stopnia, w ogóle z 5947 osobami. Klasztory te dzielą się na 31 reguł. Najwięcej zakładów posiadają Franciszkanie (Siostry Miłosierdzia), bo 95 z 715 zakonnkami i 53 nowicyuszkami. Zaraz po nich idą zakonnice reguły świętego Boromeusza z 94 zakładami, 511 zakonnkami i 137 nowicyuszkami; zakonnice reguły świętego Wincentego z 84 zakładami, 447 zakonnkami i 21 nowicyuszkami; siostry szkolne z 77 zakładami, 394 zakonnkami i 38 nowicyuszkami; Urszulanki z 21 zakładami, 401 zakonnkami i 129 nowicyuszkami. W ogóle zatem znajduje się w państwie pruskim 833 klasztorów i zakładów klasztornych z 5826 zakonnkami i zakonnkami i 1097 nowicyuszkami i nowicyuszkami. Najwięcej klasztorów ma diecezya wrocławska, bo 12 męzkich i 150 żeńskich; następnie diecezya kolońska, 28 męzkich i 142 żeńskich; dalej diecezya monasterska, 9 męzkich i 143 żeńskich.

Jak piszą do „Rheinische Ztg.“, sejmowi pruskiemu przedłożone zostaną różne petycje. Na pierwszym planie znajduje się kwestya klasztorów, która, w jak największej się da ilości petycji, przedstawioną być ma sejmowi. Żądają nie mniej nie więcej, jak dodatku do konstytucyi pruskiego państwa, przez który na zawsze w Prusach kres ma być położony wszystkim klasztorom i osiedlaniu się Jezuitów. W interesie ludności katolickiej żądanie jest również skierowane do tego, ażeby buł z roku 1821, regulującą biskupie diecezye i udział rządu w wyborze biskupów poddać pod rewizję. — Drugim żądaniem, które w licznych petycjach wniesionem będzie do sejmu, jest zniesienie trzyklasowego systemu wyborczego przy wyborach na reprezentantów miasta i na miejsce tegoż wprowadzenie powszechnego, równego prawa wyborczego z tajnem głosowaniem. Ścisłe z żądaniem tem połączona skierowana jest trzecia petycja ku rewizji prawa z dnia 11. marca 1850 roku, tyczącego się administracyi policyjnej, tudzież do kategorii tej należących praw z dnia 11. maja 1842 roku, z dnia 8. kwietnia 1848 r. i z dnia 13. lutego 1854. Temu prawodawstwu zawdzięczają swój początek tak nazwane rezolucy policyjne, mianowicie w Berlinie dobrze znane i używane.

I w Anglii awantury klasztorne są na porządku dziennym. Dnia 6. b. m. stanął przed sądem policyjnym w Clerkenwell człowiek już w wieku, który podał skargę z powodu zniknięcia córki swojej, 18letniej. Oddaną ona była do katolickiej szkoły klasztornej w londyńskiej dzielnicy St. Pancras, gdzie ją ojciec jej był odwiedził dnia 25. sierpnia. Przy tej sposobności nie wspomniała ani słówkiem, że miejsce to opuścić zamierza. Gdy jednak minionej niedzieli powtórzył odwiedzin swoje, oświadczone mu, iż córka jego znajduje się w drodze do Ameryki. Przełożona prócz tego nie chciała mu dać żadnego bliższego objaśnienia, dla czego wezwał pomocy władzy policyjnej. Ponieważ zaś córka jego była niedoletnią a przeto w żadnym razie nie mogła rozporządzać sama sobą bez zezwolenia ojca, przeto dał sąd polecenie urzędnikowi, aby wyszedł sprawę tę, za czem przełożona będzie musiała niezadługo może stanąć przed szrankami sądu policyjnego.

W pałacu kryształowym w Sydenhaus otworzono dnia 6. m. b. międzynarodową wystawę welocypedów, która trwać ma do 6. października i być połączona z wyścigami. Kanclerz skarbu p. Lowe, którego spostrzeżono pomiędzy widzami, ścigał na siebie uwagę ogólną, szepłano zaś sobie, że w przyszłym budżecie figurować może będzie podatek welocypedowy. Może p. Lowe miał rzeczywiście cel jaki praktyczny na widoku, jakimby mogło być obszerniejsze użycie welocypedów w służbie publicznej. Jeden z uwijających się w dniu tym na welocypedzie rycerzy ukazał się już w kostiumie „listowego“; zład łatwym być może, że kanclerz skarbu zaprowadzoną najpierw w hrabstwie Wales pocztę welocypedową zaprowadzi we wszystkich tych częściach kraju, gdzie stosunki miejscowe na to pozwalają.

Dzienniki paryskie z dn. 11. b. m. donoszą, że książę Napoleon opuścił dn. 10. b. m. Paryż, w celu zrobienia wycieczki na francuskie i włoskie wybrzeża. Ma on w tej podróży zabawić dni czterenaście.

„Liberte“ z dn. 11. b. m. pisze: Cesarz Napoleon przybył dziś znowu do Paryża, aby swoją obecnością dać dowód odzyskania zdrowia.

„Constitutionnel“ powiada, że podróż cesarzewej Eugenii do Konstantynopola nie ulega już

żadnej wątpliwości. Niepewnem jest jednak, czy pojedzie do Suez.

Telegram z St. Cloud dn. 11. b. m. donosi, że cesarz po wycieczce do Paryża nie czuł się bynajmniej znużonym; noc miał spokojną i po lekkim śniadaniu około 10. godziny przydywał radzie ministrów.

„Patrie“ pisze pod dn. 9go b. m.: Ponieważ zdrowie Cesarza Napoleona polepszyło się widocznie, jest już prawdopodobnem, że podróż na wschód przyjdzie do skutku. Na jachcie cesarskiej „l'Aigle“ robią wszelkie potrzebne przygotowania i jak się zdaje, jeżeli nie zajdą nowe przeszkody, Cesarzowa przybędzie około 5. października do Tulonu, i nieodwłocznie puści się w podróż do Konstantynopola. Pałac Begler Beg, który cesarzowa zajmować będzie, został zupełnie nowo ale na sposób wschodni urządzony. Nadto Sułtan przygotowuje wielkie uroczystości.

„Moniteur universel“ donosi ze względu na zwołanie ciała ustawodawczego francuskiego co następuje: „Zaledwie została ukończoną nadzwyczajna sesya senatu, a już mówią o zwołaniu nadzwyczajnej sesyi ciała ustawodawczego. Odroczenie nastąpiło tylko dlatego, ażeby ułatwić utworzenie nowego gabinetu i przygotowanie i dyskusyc senatuskonsultu. Teraz jest już i ministerstwo i senatuskonsult zawotowany. Izba wraz z publicznością uważać będzie senatuskonsult za niedoskonałe i niezupełne dzieło, ale jako niezaprzeczony i znaczny postęp w stosunku do dawniejszych czasów, z którego należy odnieść korzyści, zamiast go odrzucać dla jego niedostatków. Dwa powody więc, które sprowadziły odroczenie ciała ustawodawczego, nie istnieją już teraz. Wydaje się więc rzeczą naturalną, że zbierze się ona jak można najprędzej, aby sprawdzenie pełnomocnictw wyborczych ukończyć. Tylko co do daty może zachodzić niejaką niepewność, która nie przekroczy jednak 4 do 5 tygodni. W tej chwili zwołanie izb wywołałoby pewne trudności. Po tylu wypadkach parlamentarnych, które od stycznia jedne po drugich bez przerwy po sobie następowały, po pracowitej sesyi, po wyborach, po interpelacyi izb, przesileniu ministeryalnem, po senatuskonsultcie, niewątpliwie czuje kraj potrzebę wypoczynku po tylu wstrząsaniach politycznych i rząd potrzebuje także kilku tygodni feryi. Długiego wypoczynku nie można jednak używać w politycznym świecie. Miesiące, albo pięć tygodni spokoju pomiędzy nadzwyczajnem posiedzeniem senatu a ciała ustawodawczego nie wydadzą się terminem za długim nawet deputowanym, którzy oczekują z niecierpliwością swojego potwierdzenia. Spodziewamy się więc zwołania ciała ustawodawczego nie prędzej jak w drugiej połowie października. Ciało ustawodawcze użyje zapewne reszty posiedzeń swojej nadzwyczajnej sesyi na to, aby sprawdzenie wyborów ukończyć i swój regulamin wypracować. To podwójne zadanie nie zajmie mu więcej czasu nad miesiąc, tak że około połowy listopada będzie mogła być sesya znowu zamkniętą. Jeżeli rząd nową sesyę dopiero z końcem stycznia znowu zwoła, to pozostanie mu dosyć czasu, aby budżet i różne projekta do ustaw wypracować, których opinia publiczna wymaga.“

Pan Alcest podaje w „Universel“ następującą charakterystykę osoby księcia Napoleona. „Trzeba oddać mu — powiada autor — sprawiedliwość, że w Europie nie masz księcia drugiego, któryby posiadał tyle zdolności i talentu, mianowicie, któryby takim się zdawał być zwolennikiem zasad liberalnych. Lecz jest w nim coś takiego, co nie łatwo się da zdefiniować i przez co świetne jego zdolności stracone lub przynajmniej osłabione zostają. Największym błędem księcia Napoleona ze stanowiska politycznego jest, że się nie czuje w swoim miejscu w roli księcia. Pomiedzy jego stanowiskiem a jego braniem się istnieje ten sam rozdział, co pomiedzy jego osobą a jego kierunkiem ducha. Widząc ociężałego tego mężczyznę z nie bardzo przyjemnym profilem Bonapartych, zdawałoby się w nim znaleźć coś z owego tragika, który na św. Helenie umarł. Lecz mylonoby się. Występowaniu jego zbywa na godności, i za łatwo się on spoufała, jakby jaki zdalny i swobodny dziennikarz. Mówi wiele, za wiele, czuje się, że znajduje przyjemność w tem, iż nie jest głupcem, lubo księciem. Więcej mu zależy na wznieceniu podziwu nad jego rozumem i jego wiadomościami, niż na wznieceniu uszanowania dla jego osoby. Życzenie zadziwiania tak śmiałością swych idei, jak i kontrastem, jaki zasady z jego stanowiskiem tworzą, przebija się w rozmowie jego. Zadziwiającym jest faktem: opuszcza się księcia Na-

poleona, nie czując wielkiego pragnienia zobaczenia go znowu. Dla czego? Przecież słuchacza swego ani męczy ani nuży. Przeciwnie bawi, zajmuje; lecz równocześnie odpycha od siebie. Jest trafnym bez powagi; jest w nim coś z owej posuchy i przewagi, jaka istnieje w Emilu Ollivier i w panu Girardin... Gdyby we Francyi utworzyć chciało stronnictwo liberalne, któreby miało być pewnem, iż nie znajdzie sympaty, natenczas należałoby zestawić razem księcia Napoleona, Emila Girardina i Emila Olliviera.“

Hr. Saint-Ferreol, były szef gabinetu pana Lavalette w ministerstwie spraw zewnętrznych, ma być — jak donosi „Gaulois“ — mianowany postem w Kopenhadze na miejsce p. Dotezac.

„Memorial diplom.“ donosi, że francuski rząd postanowił już stanowczo nie wysyłać żadnych osobnych reprezentantów na sobór powszechny i należy spodziewać się, że i inne rządy, mianowicie austriacki i szwajcarski, powezmą takie same postanowienia. Korespondencya z Rzymu do „Union de l'Ouest“, że pomiedzy 32 biskupami, którzy uniewinniac się podeszłym wiekiem i słabem zdrowiem odmówili przybycia na sobór powszechny, nie ma ani jednego europejskiego biskupa. Biskupi brazylijscy przygotowują się do podróży, a biskupi chilijscy wyruszyli już w drogę d. 1. września. Tylko współudział biskupów polskich stał się niepodobnym z powodu zewnętrznych okoliczności.

W Paterna w prowincyi Kadyx zaszły zaburzenia. Sierżant gwardyi cywilnej został raniony. Gubernator wojskowy Kadyxu z gwardyą cywilną i karabinierami, którzy byli do dyspozycyi, udał się do Paterny.

Stała komisya Kortezów w Madrycie uznała za potrzebne, żeby rząd zarządził energiczne środki dla ratowania Kuby.

„Patrie“ donosi, że księcia Karola rumunskiego spodziewają się w drugiej połowie bieżącego miesiąca w Paryżu. Jak mówią, ma się księżę z Paryża udać na dwory w Brukseli, w Hadze i w Kopenhadze. Występuje teraz znowu projekt ożenienia księcia Karola z duńską księżniczką Thyra.

Kronika.

— Na wezorajszem nadzwyczajnem posiedzeniu lwowskiej Rady miejskiej uchwalono: wnieść petycję do Sejmu krajowego na ręce posła miasta Lwowa o zmianę §. 11. ordynacyi wyborczej w ten sposób, żeby §. 11. utracił moc obowiązującą, a natomiast przywrócone zostało prawo wyborcze obowiązujące z r. 1861, na podstawie którego już dawniej odbywały się wybory w mieście Lwowie: uchwalono dalej wnieść jednocześnie prośbę do Namiestnictwa i Ministerstwa spraw wewnętrznych o zasystowanie wyborów posłów z miasta Lwowa do czasu uzyskania zmiany dotychczas obowiązujących ustaw w drodze ustawodawczej i nakoniec postanowiła upraszać Sejm jako najwyższą władzę krajową o poparcie u rządu w mowie będących petycji miasta Lwowa, a do przeprowadzenia swych uchwał wybrała rada komisję z 3ch radnych, t. j. wnioskodawcy p. Jasińskiego, p. Hönigsmana i p. Wilda.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Sfałszowanie wexla. Dnia 10. b. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądowy p. Czajkowski, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Zubrzycki, obrońca p. prof. Rulf) Leib Noe Rosenstrauch, bankier ze Lwowa, 37 l., żonaty. Oskarżenie opiewa: P. Zygmuntowi Kotkowskiemu, fabrykantowi papieru w Czerniach, przedłożyła żydówka Marie Mieses do płacenia wexel na złr. 500 z jego podpisem ale naśladowanym, który jak utrzymuje kupił od Rosenstraucha. Rosenstrauch przyznaje, że sprzedał Miesesowej wexel z podpisem Kotkowskiego, lecz że to nie jest ten sam wexel, który teraz został zakwestyonowanym, czemu jednak Miesesowa pod przysięgą zaprzecza. Rzecznik orzekł, że podpis naśladowany p. Kotkowskiego zgadza się całkiem z ręką Rosenstraucha. Rozenstrauch został wskutek tego uwieziony, lecz później za kaucyą z więzienia śledczego wypuszczony. Podczas uwięzienia pogodziła się jego małżonka z Miesesową, dawszy jej wynagrodzenie w kwocie złr. 400, i prosiła kilka razy p. Kotkowskiego, by się przyznał do podpisu, i jej męża w nieszczęście niewprowadził. Rozenstrauch wszystko zaprzecza. Sąd skazał go na 2 lata ciężkiego więzienia. Skazany odwołał się do wyższego sądu. Publiczność nadzwyczaj liczną składała się przeważnie z żydowskich machlarzy jak zwykle w podobnych rozprawach.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 13. września. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 75 c. do 9 złr. — c., żyto 160 ₰ 5 złr. — c. do 5 złr. 10 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 ₰ 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c., kukurudza 170 ₰ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ₰ 4 złr. 75 c. do 5 złr. 25 c., koniczyzna 180 ₰ 42 złr. — c. do 43 złr., rzepak

(2143) Auktions-Ankündigung. (3)

Nr. 16787. Am 22. September 1869 werden bei dem k. k. Cameral-Wirtschaftsamte in Kutty die in der Kossower Herrschafts-Abtheilung gelegenen und in nachstehenden Pachtsektionen eingetheilten Cameral-Herrschaftsmahlmühlen, und zwar:

I. Section im Dorfe Monastersko eine Mahlmühle mit drei Gängen und dem Ausrufspreise 716 fl. 88 kr.

II. Section Moskalówka obere und mittlere Mahlmühle mit fünf Gängen und einer Hirsenstampfe 1003 „ 64 „

III. Section Moskalówka eine Mahlmühle (die untere genannt) mit drei Gängen und einer Hirsenstampfe 430 „ 13 „

IV. Section Alt-Kossów drei Mahlmühlen mit sieben Gängen und einer Hirsenstampfe 1505 „ 46 „

V. Section Smodna eine Mahlmühle mit zwei Gängen und einer Hirsenstampfe 143 „ 38 „

VI. Sect. Czerhanówka zwei Mahlmühlen mit vier Gängen 143 „ 66 „

VII. Section Sokolówka die obere Mahlmühle mit zwei Gängen und einer Zuchwalke 215 „ 7 „

VIII. Section Sokotówka untere Mahlmühle mit zwei Gängen und einer Hirsenstampfe 286 „ 76 „

mit dem Concretualfiscalspreise 4444 fl. 98 kr. österr. Währ. im Wege der öffentlichen Auktion auf die Dauer von drei Jahren, nämlich vom 1. November 1869 bis Ende October 1872 verpachtet werden.

Als Badium haben die Auktionslustigen 10% des Ausrufspreises der Auktions-Commission zu übergeben oder der Offerte beizuschließen.

Die Offerten sind längstens bis einschli. bis 21ten September 1869 — 6 Uhr Nachmittags beim Vorstande des Kuttyer k. k. Cameral-Wirtschaftsamtes zu überreichen, bei welchem auch die Auktionsbedingungen eingesehen werden können.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. Kolomea, am 6. September 1869.

(2138) Concurs (3)

Nr. 499-Pr. Zur Wiederbesetzung einer im Kronlande Schlessen erledigten k. k. Concepts-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehälte von 400 fl. wird der Concurs ausgeschrieben.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege bis 30. September l. J. bei dem Präsidium der k. k. schlesischen Landesregierung einzubringen.

Troppau, am 31. August 1869.

(2130) Edict. (3)

Nr. 37112. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen, auf den Namen der Gemeinde Kamienopol ausgestellten Naturallieferungsbilligationen ddo. Lemberg den 1. November 1829 über 92 fl. 34 kr. W. B. 2% aufgefordert, solche dem Gerichte binnen einem Jahre 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen, widrigenfalls dieselbe nach fruchtlosen Ablauf dieser Frist amortisirt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte. Lemberg, am 7. August 1869.

(2142) Obwieszczenie. (3)

L. 12973. C. k. sąd obwodowy Tarnowski Scheindli Müller i Samsonowi Müller niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w skutek prośby od Majera Kohane pod dniem 15go sierpnia 1869 do l. 12973 wniesionej, na utworzenie nowego i osobnego ciała tabularnego dla realności pod Nr. 27 w Tarnowie na przedmieściu Strusinie położonej i zainstalowania Majera Kohane za właściciela tej realności tutejszo-sądową uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 12973 dozwolono.

Ponieważ pobyt Scheindli Müller i Samsona Müller poprzednich właścicieli wymienionej realności nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy c. k. sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego ze zastępstwem p. adwokata Nowakowskiego na kuratora któremu przytoczona uchwała doręczona została.

Tym edyktem wymienionych się zawiadamia, z tem dodatkiem, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Tarnów, dnia 27. sierpnia 1869.

(2137) Auktions-Ankündigung. (3)

Nr. 41013. Am 30. September 1869 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów zur Verpachtung der Propinacionsgerechsamte auf der aus den Katastral-Gemeinden Beldno und Trzciana bestehenden Religionsfondsherrschaft Trzciana sammt dem im Dorfe Trzciana befindlichen Wirthshaus auf die

Zeit vom 1. Jänner 1870 bis 31. December 1872 eine öffentliche Auktion abgehalten werden.

Der Fiscalspreis beträgt auf ein Jahr 530 fl. österr. Währ.

Die Pachtlustigen haben 10% des Ausrufspreises als Badium vor der Auktion zu erlegen.

Die Pachtcaution ist mit dem 4ten Theile des einjährigen Pachtbills zu leisten, die Pachtbillsraten sind monatlich im Voraus einzuzahlen.

Bis 29. September 1869 2 Uhr Nachmittags können auch schriftliche, gehörig versiegelte, und mit dem erforderlichen Badium versehenen Offerten beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów überreicht werden.

Die näheren Auktions-Bedingnisse können bei der Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów, dann beim Domänenamte in Uszew eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction. Lemberg, am 3. September 1869.

Ogłoszenie licytacji.
Nr. 41013. Dnia 30. września 1869 odbędzie się w c. k. Dyrekcji powiatowej skarbu w Tarnowie publiczna licytacja w celu wydzierżawienia prawa propinacji do państwa Trzciana, składającego się z gmin Beldno i Trzciana, przynależnego wraz z karcznią we wsi Trzciana znajdującą się, na czas od 1. stycznia 1870 do ostatniego grudnia 1872 roku.

Roczna cena wywoławca wynosi 530 złr. w. a. Kaucya ma być w czwartej części rocznego czynszu dzierżawnego złożona, a raty dzierżawne mają być miesięcznie naprzód uiszczane.

Pismne, opieczelowane oferty, zaopatrzone w wadium przepisane, mogą być włącznie do 29go września 1869 do godziny 2giej po południu do przełożonego c. k. Dyrekcji powiatowej skarbowej w Tarnowie wniesione.

Blizsze warunki licytacji można w pomienionej Dyrekcji skarbu, tudzież w c. k. zarządzie dóbr Uszewie przejrzeć.

Od c. k. Dyrekcji krajowej skarbu. Lwów, dnia 3. września 1869.

(2129) Edykt. (3)

Nr. 46770. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą p. Maryę Teodorowiczową, iż w skutek wniesionego przeciw niej podania Jakóba Feigeles z dnia 6. września 1869 do L. 46770, uchwałą z dnia 7go września 1869 do L. 46770 nakaz płatniczym na sumę wekslową 400 złr. w. a. z p. n. wydanym, i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Semilskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 7. września 1869.

(2146) Auktions-Ankündigung. (2)
Nr. 945-Pr. Zur Sicherstellung der Verpflegsobjekte für die Häftlinge in dem Gefangenhause des k. k. Kreisgerichtes in Zloczów auf das Jahr 1870 wird bei diesem k. k. Kreisgerichte am 11. October 1869 um 9 Uhr Vormittags eine Minuendo-Auktionsverhandlung abgehalten wozu die Auktionslustigen eingeladen werden.

Die zu liefernden Verpflegsartikel, deren beiläufiges Erforderniß und die nach den heurigen Marktpreisen Ermittelnden Ausrufspreise sind folgende:

I. Bespeisung.
A. Ordinare Kost:

a) 58.400 Portionen Kornschrotbrod à 10 kr. öst. W.
b) 58.400 „ „ „ „ à 8 1/100 kr. österr. Währ.

B. Kranken-Kost:
a) 7300 ganze Portionen à 26 3/100 kr. öst. W.
b) 2190 halbe „ „ „ „ à 22 3/100 „ „ „ „
c) 2920 drittel „ „ „ „ à 21 3/100 „ „ „ „
d) 730 viertel „ „ „ „ à 17 8/100 „ „ „ „
e) 1095 volle Diät-Portionen à 9 6 2/100 kr. öst. W.
f) 365 leere „ „ „ „ à 7 2 2/100 „ „ „ „

C. Extra-Zulagen nach Erforderniß:
a) 1 Seitel Gerstenschleim à 13 kr. öst. W.
b) 1 „ „ süße Milch „ à 2 3/100 kr. öst. W.
c) 1 „ „ Bier „ à 4 3/100 „ „ „ „
d) 1/2 „ „ Fischwein „ à 8 1/100 „ „ „ „
e) 1 „ „ Weineßig „ à 12 1/100 „ „ „ „
f) 1/2 Maß Brandwein „ à 1 6/100 „ „ „ „
g) 1/4 „ „ gedörte Zwetschen à 7 3/100 kr. öst. W.
h) „ „ „ Sauerkraut à 4 kr. öst. W.
i) 1/2 Maß Zwiebel „ à 1 3/100 kr. öst. W.
k) 1 Seitl Bieressig „ à 4 3/100 „ „ „ „
l) 1/30 Poth Pfeffer „ à 10/100 „ „ „ „
m) 18 „ „ Weißbrod „ à 6 18/100 „ „ „ „
n) 9 „ „ Semmel „ à 7 5/100 „ „ „ „
o) 1/2 Pfund Schwarzbrod à 1 3 3/100 „ „ „ „
p) 1/2 Poth Schnupftabał à 1 7 3/100 „ „ „ „

II. Arrest-Bedürfnisse:
a) 160 n. ö. Zentner Kornlagerstroh à 65 kr. öst. W.
b) 81 1/3 „ „ „ Pfund Schweinsfette zum Schmelzen à 40 kr. öst. W.
c) 708 1/2 n. ö. Pfund geschmolzenen Lampenschlitt à 50 kr. öst. W.
d) 42 n. ö. Pfund Anschlitz-Kerzen à 36 kr. öst. W.
e) 342 „ „ „ „ Wasch-Seife „ à 36 „ „ „ „

Das zu erlegendende Badium beträgt 1400 fl. ö. W. Schriftliche mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene Offerten werden bis zur Eröffnung der Auktionsverhandlung angenommen werden.

Die Speisenormen und weitere Auktions-Bedingungen können beim k. k. Kreisgerichts-Präsidium eingesehen werden.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium. Zloczów, am 7. September 1869.

(2149) Ogłoszenie konkursu. (2)
Nr. 4725-Pr. Celem obsadzenia posady c. k. starosty II. klasy w VIII. klasie dyet z płacą roczną 1600 złr. w. a. rozpisuje się konkurs do końca września b. r.

Ubiegający się mają podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa. We Lwowie dnia 10. września 1869.

DONESIENIA PRYWATNE.

Ges. król. uprzywil. kolej galicyjska Karola Ludwika.

Ogłoszenie.

Artykuł towarowy: „Otręby“ oddając je opakowane na przesyłkę w ilości najmniej 100 cetnarów za jednym listem frachtowym, wciągnięty będzie na naszej kolei począwszy z dniem 10. września aż nadal, do obniżonej taryfy Nr. 1.

Wiedeń, dnia 28. sierpnia 1869. (2144—3)

(2145) Obwieszczenie. (3)
Nr. 40398. C. k. ministryum handlu i król. węgierskie ministryum dla gospodarstwa krajowego, industry i handlu udzielił raczyło wysokim reskryptem z dnia 17go sierpnia 1869 L. 8757/1460 tutejszemu kupcowi i właścicielowi cegielni Janowi Szumanowi i pensjonowanemu c. k. budowniczemu Wincentemu Kühnowi na pięć lat przywilej wyłączny na ich wynalazek nowej konstrukcyi pieca do wypalania cegieł tak zwanego ewentualnego, w którym różna ilość cegieł nieprzerwanie wypalana być może, co niniejszem do powszechnej wiadomości się podaje.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 30. sierpnia 1869.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.